

Skov, og som Bevæls derpaa skal jeg anføre, at paa den øverste Top stod der, da jeg var Børn, gamle Ege- og Bøgetræer, forpidskede af Nordvest i over hundrede Aar. Af „Clæsens Bakke“, som udgjør en Deel af Arresødal Skov, er Foden gamle Træer, der ere ældre, end de fleste her i Landet, og ikke trænge til en „beskyttende“ Haand, men snarere til en „afdrivende“. Den ærede Ministers Fremstilling er derfor neppe en ganske rigtig, og her tør jeg stille Sægtkundskab mod Sægtkundskab; thi jeg er opfødt og opdragen der og kjender nøie hver Plet. Det er denne Art af Sægtkundskab, vi bestandig faae at høre; men det er urigtig Sægtkundskab. Vi maae engang være færdige med denne Sægtkundskab, og der maa indrømmes os ligesaa god Sægtkundskab, som de Herrer tillægge sig selv. Det maae vi engang blive enige om. Jeg tvivler i mange Henseender om det ærede Ministeriums Sægtkundskab, og det kan igjen tvivle om min; men saa staae vi ligeoverfor hinanden med vore Tvivl. I dette Tilfælde tiltrøer jeg mig fuldkommen Sægtkundskab, og jeg paa- staaer derfor, at det er en fuldkommen Bildfarelse af den ærede Minister, naar han har sagt, at den her omhandlede Skov ikke er stiftet til at sælges. Det vil jeg endog saa paa staae med Hensyn til den ny tilplantede Skov; thi ogsaa den har traadt sine Børnesko; den største Deel af Arresødals Skov er over halvhundrede Aar gammel, ja meget ældre. Der er en Deel af denne Skov, der allerede halvt om halvt har vist sin Umulighed som Naaleeskov, idet den er gaaet ud af forskjellige Grunde.

Men nu skal jeg give mig den Frihed at gjøre den ærede Minister opmærksom paa, hvilke Fordele der kan være ved at sælge denne Skov, og at vise, hvorfor man ikke kan see disse Fordele. De Fordele, man kan drage deraf, ere, at man kan opløse et heelt Skovriderdistrict. De smaa Skove, som ligge paa den nordre Side af Frederiksværk, kunne lægges hen til Lids- hvile, som ligger $\frac{1}{2}$ Mil, tre Fjerdingvei, eller i det Høieste en Mil fra dem, hvilket i sig selv er naturligt, da de ikke give nogen Indtægt, og da de let kunne overføres, idet de

kunne gennemrives eller gennemføres af en Mand i nogle Timer. De Skove, som ligge paa den anden Side, Sønderup og Ardrup, ere to smaa Klatter, som ikke have meget at betyde, men ogsaa kunne lægges ind under den Skovbestyrelse, der har Bestyrelsen af Østved og Lyngby Skov. Herved blev man, som sagt, istand til at opløse et heelt Skovriderdistrict og spare Renten af en betydelig Capital. Fordi Skoven bliver solgt, hører den ikke op at være Skov. Der ligger inde i dette Skovareal omkring Frederiksværk mange Pletter, som endnu ikke ere gjorte til Skov. Dem kunde den Mand, der kjøbte Skoven, bruge til Agerjord. Der er hele Forvaltergaard, som, naar Godsbestyrelsen hører op, give Alt, hvad der behøves, endog saa til et Agerbrug, der er tre til fire Gange saa stort; i alt Fald kan der blive en saadan Gaard, som den Mand, der har Skoven, selv kan beboe, og have Fornøielse og Nytte af at drive. Derved bliver Eiendommen heelt sælgelig, og Staten kan spare det, som et heelt Skovriderdistricts Bestyrelse koster. Men her kommer nu Aarsagen, hvorfor man har saa vanskelig ved at sælge denne Skov. Man har en Følelse af, at derved hører et eller et Par Embeder op. Det er en Vanskelighed, som bestandig er tilstede ved saadanne Tilfælde, og som vi ikke kunne komme bort fra; jeg har tidt gjort opmærksom paa den, og det her en meget stor Vanskelighed.

Den ærede Forsamling er maaskee bleven opmærksom paa et Andragende fra Beboerne paa Frederiksværk, som omhandler en meget vigtig Materie for Frederiksværk og dets Fremtid. Frederiksværk er i en Overgangstilstand, og denne Overgangstilstand er holdt meget svævende. Det ærede Ministerium lægger ikke Mærke til, hvor stor Ulempe det medfører for Udviklingen, at den Befolkning, som ikke mere lever der for kongelig Regning og ved Statens Bærksteder, ikke veed, om den skal gaae frem eller tilbage. Der kan ingen Capitaler anlægges og Intet trives og udvikles. Det er vigtigt, at denne Tilstand heves. Hvad der i Særdeleshed er vanskeligt for hele den Klasse Beboere, som der er tilstede og som skal erhverve Brødet ved privat Industri, ere de